

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קט.		
כי מטא לההוא דיורא בעא למיבת		○										קט.		
אמרי ליה: מאי איכא בהדך?		○										קט.		
אמר להו: קא מובילנא כרגא לקיסר.		○										קט.		
קמו בליליא, שרינהו לסיפטיה, ושקלו כל דהוה גביה, ומלנהו עפרא.		○								◇		קט.		
כי מטא להתם אישתכח עפרא.		○										קט.		
אמר: אחוכי קא מחייכי בי יהודאן אפקוהו למקטליה.		○								◇		קט.		
אמר: גם זו לטובה.		○								◇		קט.		
אתא אליהו, ואידמי להו כחד מנייהו, אמר להו: דילמא האי עפרא מעפרא דאברהם אבינו הוא, דהוה שדי עפרא הוה חרבי, גילי הוה גירי		○										קט.		
בדוק ואשכחו הכי. הוה מחוזא דלא הוה קא יכלי ליה למיכבשיה, שדו מההוא עפרא עליה - וכבשוה.		○								◇		קט.		
עיילוהו לבי גנזא, אמרי: שקול דניחא לך.		○										קט.		
מלייה לסיפטא דהבא.		○								◇		קט.		
כי הדר אתא אמרו ליה הנך דיורי: מאי אמטית לבי מלכא?		○										קט.		
אמר להו: מאי דשקלי מהכא - אמטאי להתם.		○										קט.		
שקלי אינהו, אמטו להתם.		○								◇		קט.		
קטלינהו להנך דיורי.		○								◇		קט.		
דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא וכו'.											■	קט.		
מאי עבוד?											^	קט.		
אמרי נבנה מגדל ונעלה לרקיע, ונכה אותו בקרדומות, כדי שיוזבו מימיו	אמרי דבי שילא:										!	◇	קט.	
אם כן ליבנו אחד בטורף	מחכו עלה במערבא:										⚡	קט.		
נחלקו לשלש כיתות, אחת אומרת: נעלה ונשב שם, ואחת אומרת: נעלה ונעבוד עבודה זרה, ואחת אומרת: נעלה ונעשה מלחמה. זו שאומרת נעלה ונשב שם - הפיצם ה', וזו שאומרת נעלה ונעשה מלחמה - נעשו קופים ורוחות ושידים וליליון, וזו שאומרת נעלה ונעבוד עבודה זרה - (בראשית י"א) כי שם בלל ה' שפת כל הארץ.	רבי ירמיה בר אלעזר:										■	◇	קט.	
כולם לשם עבודה זרה נתכוונו, כתיב הכא (בראשית י"א) נעשה - לנו שם, וכתיב התם (שמות כ"ג) ושם אלהים אחרים לא תזכירו, מה להלן עבודה זרה - אף כאן עבודה זרה.	תניא, רבי נתן:										■	קט.		
מגדל, שליש נשרף שליש נבלע שליש קיים.	רבי יוחנן:										■	◇	קט.	
אזיר מגדל משכח.	רב:										■	◇	קט.	
בבל ובורסיף סימן רע לתורה.	רב יוסף:										■	קט.		
מאי בורסיף?											^	קט.		
בור שאפי.	רבי אסי:										!	קט.		
אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא וכו'.												■	קט.	
אנשי סדום אין להן חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"ג) ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא.	תנו רבנן:											■	◇	קט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	קט.	
רעים - בגופן, וחטאין - בממונם, רעים בגופן - דכתיב (בראשית ל"ט) ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים, וחטאים בממונם - דכתיב (דברים ט"ו) והיה בך חטא, לה' - זו ברכת השם, מאד - שמתכוונים וחוטאים.	רב יהודה:												□	קט.
רעים - בממונם, וחטאים - בגופן. רעים בממונם - דכתיב (דברים ט"ו) ורעה עינך באחיך האביון, וחטאים בגופן - דכתיב (בראשית ל"ט) וחטאתי לאלהים, לה' - זו ברכת השם, מאד - זו שפכות דמים, שנאמר (מלכים ב' כ"א) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה, מאד וגו'.	במתניתא תנא:												□	קט.
אנשי סדום לא נתנאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כ"ח) ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה לא הדריכוהו בני שחץ לא עדה עליו שחל, אמרו: וכי מאחר שארץ ממנה יצא לחם ועפרת זהב לו, למה לנו עוברי דרכים? שאין באים אלינו אלא לחסרינו ממונונו, בואו ונשכח תורת רגל מארצנו, שנאמר (איוב כ"ח) פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו.	תנו רבנן:												□	קט.
מאי דכתיב (תהלים ט"ב) עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחיה - מלמד שהיו נותנין עיניהן ובעלי ממון, ומושיבין אותו אצל קיר נטוי, ודוחין אותו עליו, ובאים ונוטלין את ממונו. מאי דכתיב (איוב כ"ד) חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור, מלמד שהיו נותנים עיניהם בבעלי ממון, ומפקידים אצלו אפרסמון, ומניחים אותו בבית גנזיהם. לערב באים ומריחין אותו ככלב, שנאמר (תהלים נ"ט) ושובו לערב יהמו ככלב ויטובבו עיר, ובאים והותרים שם ונוטלין אותו ממון (איוב כ"ד). ערום הלכו מבלי לבוש ואין כסות בקרה, חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה, גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו. (איוב כ"א) והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד	דרש רבא:												□	קט.
דרש רבי יוסי בציפורי													○	קט.
אחרתין ההיא ליליא תלת מאה מהתרתא בציפורי													○	קט.
אתו וקא מצערי ליה, אמרו ליה: יהבית אורחיה לגנבי.													○	קט.
אמר להו: מי הוה ידענא דאתו גנבי.													○	קט.
כי קא נח נפשיה דרבי יוסי שפעי מרזבי דציפורי דמא.													○	קט.
אמרי: דאית ליה חד תורא - מרעי חד יומא, דלית ליה - לירעי תרי יומי.													○	קט.
דהוא יתמא בר ארמלתא הבו ליה תורי למרעיה, אזל שקלינהו וקטלינהו.													○	קט.
אמר להו דאית ליה תורא - נשקול חד משכא, דלית ליה תורא - נשקול תרי משכי.													○	קט.
אמרו ליה: מאי האי?													○	קט.
אמר להו: סוף דינא כחחילת דינא מה תחילת דינא - דאית ליה תורא מרעי חד יומא, דלית ליה תורי - מרעי תרי יומי, אף סוף דינא: דאית ליה חד תורא - לשקול חד, דלית ליה תורא - לשקול תרי.													○	קט.
דעבר במברא נתיב חד זוזא, דלא עבר במברא - נתיב תרי.													○	קט.
דהוה ליה דרא דלבני - אתי כל חד חד ושקיל חדא, אמר ליה: אנא חדא דשקלי.													○	קט.
דהוה שדי תומי או שמכי, אתו כל חד חד ושקיל חדא, אמר ליה: אנא חדא דשקלי.													○	קט.
ארבע דיניי היו בסדום: שקראי, ושקרוראי, זיפי, ומצלי דינא.													○	קט.
דמחי ליה לאיתתא דחבריה ומפלא ליה. אמרי ליה: יהבה ניהליה דניעברה ניהליך.													○	קט.
דפסיק ליה לאודנא דחמרא דחבריה, אמרו ליה: הבת ניהליה עד דקדחא.													○	קט.
דפדע ליה לחבריה אמרי ליה: הב ליה אגרא דשקל לך דמא.													○	קט.
דעבר במברא יהיב ארבעה זוזי, דעבר במיא - יהיב תמני זוזי.													○	קט.
זימנא חדא אתא ההוא כובס, אילקע להתם, אמרו ליה: הב ארבע זוזי.													○	קט.
אמר להו: אנא במיא עברי.													○	קט.
אמרו ליה: אם כן הב תמניא, דעברת במיא.													○	קט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא יהיב, פדיוהו.												קט:
אתא לקמיה דדיינא.												קט:
אמר ליה: הב ליה אגרא דשקיל לך דמא, ותמניא זוזי דעברת במיא.											◇	קט:
אליעזר עבד אברהם איתרמי התם, פדיוהי											◇	קט:
אתא לקמיה דדיינא.												קט:
אמר ליה: הב ליה אגרא דשקל לך דמא												קט:
שקל גללא, פדיוהי איהו לדיינא.											◇	קט:
אמר: מאי האי?												קט:
אמר ליה: אגרא דנפק לי מנג - הב ניהליה להאי, וזוזי דידי כדקיימי קיימי.												קט:
הויא להו פורייתא דהו מגני עלה אורחין, כי מאריך - גיזי ליה, כי גזין - מתחין ליה.											◇	קט:
אליעזר עבד אברהם אקלע להתם, אמרו ליה: קום גני אפוריא.											◇	קט:
אמר להון: נדרא נדרי, מן יומא דמיתת אמא - לא גנינא אפוריא.												קט:
כי הוה מתרמי להו עניא יהבו ליה כל חד וחד דינרא, וכתיב שמיה עליה, וריפתא לא הוו ממטי ליה. כי הוה מית - אתי כל חד וחד שקיל דידיה											◇	קט:
הכי אתני בניניהו: כל מאן דזומין גברא לבי הילולא - לשלח גלימא.											◇	קט:
הוי האי הילולא, אקלע אליעזר להתם, ולא יהבו ליה נהמא.											◇	קט:
כי בעי למסעד, אתא אליעזר ויתיב לסיפא דכולהו.												קט:
אמרו ליה: מאן אזמנך להכא?												קט:
אמר ליה לההוא דיתיב: אתה זמנתן.												קט:
אמר: דילמא שמעי בי דאנא אזמינתיה ומשלחי ליה מאניה דהאי גברא, שקל גלימיה ההוא דיתיב גביה, ורהט לברא.												קט:
וכן עבד לכולהו עד דנפקי כולהו ואכלא איהו לסעודתא.												קט:
הויא ההיא רביתא דהות קא מפקא ריפתא לעניא בחצבא											◇	קט:
איגלאי מלתא - שפיה דובשא ואוקמוה על איגר שורא, אתא זיבורי ואכלהו.												קט:
והיינו דכתיב (בראשית י"ח) ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה.											◇	קט:
על עיסקי ריבה.	ואמר רב יהודה אמר רב:											קט:
מרגלים אין להם חלק לעולם הבא שנאמר (במדבר י"ד) וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה וימתו בעולם הזה במגפה לעולם הבא.												קט:
עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (במדבר ט"ז) ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל לעולם הבא. דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]										◇	קט:
עליהם אמר הכתוב (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי אליעזר:										◇	קט:
עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל - לעולם הבא. דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]										◇	קט:
הרי הן כאבידה המתבקשת, שנאמר (תהלים קי"ט) תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.	רבי יהודה בן בתירא:										◇	קט:
(במדבר ט"ז) ויקח קרח												קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שלקח מקח רע לעצמו. קרח - שנעשה קרחה בישראל, בן יצהר - בן שהרתיה עליו את כל העולם כצהרים, בן קהת - בן שהקהה שיני מולידיו, בן לוי - בן שנעשה לוייה בגיהנם.	ריש לקיש:											◊	קט:
וליהשוב נמי בן יעקב - בן שעקב עצמו לגיהנם												◊	קט:
יעקב בקש רחמים על עצמו, שנאמר (בראשית מ"ט) בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי, בסדם אל תבא נפשי - אלו מרגלים, בקהלם אל תחד כבדי - זה עדת קרח.	רב שמואל בר רב יצחק:											◊	קט:
דתן - שעבר על דת אל, אבירם - שאיבר עצמו מעשות תשובה, ואון - שישב באנינות, פלת - שנעשו לו פלאות, בן ראובן - בן שראה והבין.												◊	קט:
און בן פלת אשתו הצילתו	רב:											◊	קט:
אמרה ליה: מאי נפקא לך מינה? אי מר רבה - אנת תלמידא, ואי מר רבה - אנת תלמידא.												◊	קט:
אמר לה: מאי אעביד, הואי בעצה, ואשתבעי לי בהדיהו												◊	קט:
אמרה ליה: ידענא דכולה כנישתא קדישתא ניהו, דכתיב (במדבר ט"ז) כי כל העדה כלם קדשים.												◊	קט:
אמרה ליה: טוב, דאנא מצילנא לך.												◊	קט:
אשקיתיה חמרא, וארויתיה, ואגניתיה גואי, אותבה על בבא, וסתרתי למזיה, כל דאתא חזיה, הדר.												◊	קט: